

אגדה: יפהפיה ערומה זו יצאה לשחות בים – ונפלה לרשתו של דייג צעיר

רחבי הים עד לפני כמה שנים נהגה גינה לשחות בבגדיים מצועצע, באחד מחופי הארץ המאוכלסים. היום היא נוהגת לעשות מה שהיא מכנה „התענוג תר“ לשחות לבדה לגמרי, ועירומה לגמרי, בחוף מרוחק ושומם שרגל אדם לא דורכת בו. אלי מזרחי חיפש חופים שוממים. היא יצאה בשחיה, הוא יצא בסירתו. הים היה שקט, וכל חשב שמלבדו אין איש, עד אשר נפגשו שניהם בצורה המוזרה ביותר שרק יכלה להתקיים.

שאל דייג

הפגישה הגורלית ברגע הראשון הרגישה גינה אינעימות קלה. בכל זאת, לא כל יום נופלים ברשת פשוטו כמשמעו! אבל כאשר ראתה את הדייג הצעיר, הבינה כי אצבע אלוהים היתה בדבר.

בין גלים מתנפצים חלפה סירתו של הדייג הצעיר, עד שהגיע אל לביהם – ושם פרש את מכמרתו.

אך אותו בוקר, כאשר ניסה למשוך את הרשת, היתה היא כה כבדה, שבעמל רב עלה בידו להרימה מן המעמקים. הוא אמר אל עצמו: ודאי שדגתי הפעם את כל הדגים שבים. או שהעליתי ברשתי מפלצת איומה שתהיה לפליאה לבני-אדם. ובאמצו את כל כוחו, משך בחבל הגס עד אשר השתרגו עורקיו ורועותיו הכחולים. הוא משך עוד ר' עוד ומעגלי הפקקים השטוחים צפו על הים, והרשת עלתה.

אך לא היה בה כל דג, וגם לא מפלצת. רק נערה קטנה עירומה שכבה בתוכה. אצות-ים ירוקות סבוכות היו בשערה השחור הלה. והמלח הבהיק על עפעפי עיניה.

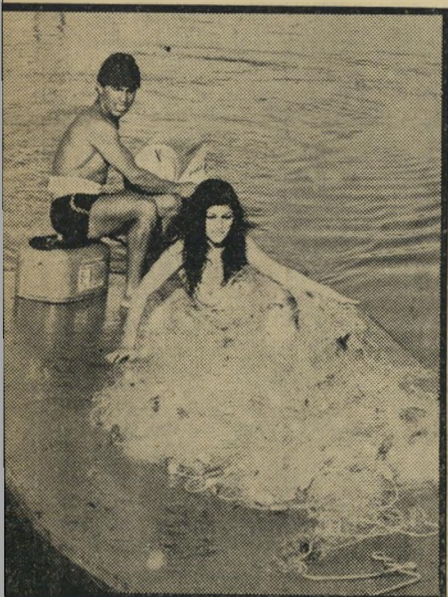
בראות אותה הדייג הצעיר נמלא פליאה, וסבור היה כי חולם הוא. בהישענו את דופן הסירה, משך את הרשת אליו, משה אותה מן המים ולקחה בזרועותיו.

עם צאת השמש, הפליג הדייג אל עבר בקתתו, ושלל רשתו עמו.

★ ★ ★

פ רק זה מן החיים יכול גם להסתיים כמו באגדה, במילים הקבועות:

„ומאו ועד היום הם חיים באושר...“
עתה יכול אלי הדייג לצאת לדוג בחברה, ואילו גינה יכולה לשחות בים כאחת נפ־שה, ויחד עם זאת להיות ביחד.

סירונית ברשת מעולם לא פגשו גינה ואלי באיש כשיצאו הוא לדוג והיא לשחות. אך בצורה מיקרית לגמרי – נפגשו השניים.